

เอกสารประกอบการบรรยายโครงการอบรมสัมมนาให้ความรู้
เรื่อง การบริหารพัสดุและการจำหน่ายพัสดุ (กรณีศึกษาสำหรับกิจกรรมกลุ่ม)

กรณีศึกษาที่ ๑ นายเอ เป็นผู้ได้รับมอบหมายให้มีหน้าที่บำรุงรักษาและตรวจสอบความชำรุดบกพร่องของอาคารสำนักงานของหน่วยงาน ก. เจ้าหน้าที่พัสดุได้เคยแจ้งให้นายเอทราบว่า อาคารสำนักงานดังกล่าวมีระยะเวลาของการประกันความชำรุดบกพร่องตามสัญญาเป็นเวลา ๒ ปี ซึ่งจะสิ้นสุดระยะเวลาการของการประกันความชำรุดบกพร่องในวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๖๘ และมีหลักประกันสัญญาเป็นเงินสดมูลค่า ๑๐๐,๐๐๐ บาท

คำถาม ๑.๑ หากในวันที่ ๒๔ กรกฎาคม ๒๕๖๘ เกิดฝนตกหนัก นายเอ พบว่ามีน้ำรั่วซึมที่หลังคาของอาคารซึ่งเป็นความบกพร่องจากการก่อสร้าง นายเอจะต้องดำเนินการอย่างไร

คำถาม ๑.๒ ต่อมาเมื่อสิ้นสุดระยะเวลารับประกันความชำรุดบกพร่องตามสัญญา หน่วยงาน ก. ได้ติดต่อไปยังผู้รับจ้างก่อสร้างเพื่อให้มารับหลักประกันสัญญาคืนภายในกำหนด ผู้รับจ้างก่อสร้างทราบแล้วแต่ไม่มาติดต่อขอรับหลักประกันคืนภายในกำหนด หน่วยงาน ก. จะต้องดำเนินการอย่างไร

แนวคำตอบ (เป็นเรื่องการตรวจสอบความชำรุดบกพร่อง และการคืนหลักประกันสัญญา)

คำตอบ ๑.๑ นายเอ เป็นผู้ได้รับมอบหมายให้มีหน้าที่บำรุงรักษาและตรวจสอบความชำรุดบกพร่องของอาคารสำนักงานของหน่วยงาน ก. เมื่อนายเอ พบว่ามีน้ำรั่วซึมที่หลังคาของอาคารในเวลาที่เกิดฝนตกหนักซึ่งเป็นความบกพร่องจากการก่อสร้าง ในวันที่ ๒๔ กรกฎาคม ๒๕๖๘ ก่อนที่จะสิ้นสุดระยะเวลาของการประกัน นายเอจึงมีหน้าที่ต้องรับรายงานหัวหน้าหน่วยงาน ก. เพื่อแจ้งให้ผู้รับจ้างดำเนินการแก้ไขหรือซ่อมแซมทันที พร้อมกับแจ้งให้ผู้ค้าประกัน (ถ้ามี) ทราบด้วย นอกจากนี้ ก่อนสิ้นสุดระยะเวลาของการรับประกันความชำรุดบกพร่องภายใน ๓๐ วัน นายเอ ยังจะต้องไปตรวจสอบความชำรุดบกพร่องของอาคารและรายงานให้หัวหน้าหน่วยงาน ก. ทราบอีกครั้งหนึ่ง หากปรากฏว่ามีความชำรุด ให้หัวหน้าหน่วยงาน ก. รับแจ้งให้ผู้รับจ้างมาดำเนินการแก้ไข หรือซ่อมแซมก่อนสิ้นสุดระยะเวลาของการประกันความชำรุดบกพร่อง ตามหลักประกันสัญญา พร้อมกับแจ้งให้ผู้ค้าประกัน (ถ้ามี) ทราบด้วย ทั้งนี้เป็นไปตามข้อ ๑ ข้อ ๒ และ ข้อ ๓ ของหนังสือคณะกรรมการวินิจฉัยปัญหาการจัดซื้อจัดจ้างและการบริหารพัสดุภาครัฐ ที่ กค (กวจ) ๐๔๐๕.๒/ว๑๑๗ ลงวันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๖๒ เรื่อง การกำหนดวิธีปฏิบัติเพิ่มเติมเกี่ยวกับการตรวจสอบความชำรุดบกพร่องก่อนการคืนหลักประกันสัญญา

คำตอบ ๑.๒ กรณีที่หน่วยงานของรัฐได้ติดตามให้คู่สัญญามารับหลักประกันสัญญาคืนภายในกำหนดแล้ว แต่คู่สัญญาไม่ติดต่อขอรับคืน ส่งผลให้ไม่สามารถคืนหลักประกันสัญญาให้แก่คู่สัญญาหรือผู้ค้าประกันได้ ตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการจัดซื้อจัดจ้างและการบริหารพัสดุภาครัฐ พ.ศ. ๒๕๖๐ ข้อ ๑๗๐ วรรคหนึ่ง (๒)^๑ ให้หน่วยงานของรัฐพิจารณาดำเนินการตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๓๓๑ ประกอบมาตรา ๓๓๓^๒ ดังนี้ ๑. เหตุที่จะขอวางทรัพย์ (๑) เจ้าหนี้บอกปิด หรือปฏิเสธไม่ยอมรับชำระหนี้ โดยปราศจากมูลเหตุอันจะอ้างกฎหมายได้ (๒) เจ้าหนี้ไม่สามารถรับชำระหนี้ได้ (๓) ลูกหนี้ไม่สามารถหยั่งรู้สิทธิของเจ้าหนี้ หรือรู้ตัวเจ้าหนี้ได้แน่นอน ๒. วิธีปฏิบัติและหน้าที่ของผู้วางทรัพย์ ให้หน่วยงานของรัฐดำเนินการตามแนวทางการวางทรัพย์ที่กรมบังคับคดีกำหนด ทั้งนี้เป็นไปตามข้อ ๓ ของหนังสือคณะกรรมการวินิจฉัยปัญหาการจัดซื้อจัดจ้างและการบริหารพัสดุภาครัฐ ที่ กค (กวจ) ๐๔๐๕.๓/ว๓๒๗ ลงวันที่ ๑๖ พฤษภาคม ๒๕๖๘ เรื่อง แนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการคืนหลักประกันสัญญา

^๑ ข้อ ๑๗๐ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า ให้หน่วยงานของรัฐคืนหลักประกันให้แก่ผู้ยื่นข้อเสนอ คู่สัญญา หรือผู้ค้าประกัน ตามหลักเกณฑ์ ดังนี้ ... (๒) หลักประกันสัญญาให้คืนให้แก่คู่สัญญา หรือผู้ค้าประกันโดยเร็ว และอย่างช้าต้องไม่เกิน ๑๕ วัน นับถัดจากวันที่คู่สัญญาพ้นจากข้อผูกพันตามสัญญาแล้ว

^๒ มาตรา ๓๓๑ บัญญัติว่า ถ้าเจ้าหนี้บอกปิดไม่ยอมรับชำระหนี้ก็ดี หรือไม่สามารถจะรับชำระหนี้ได้ก็ดี หากบุคคลผู้ชำระหนี้วางทรัพย์อันเป็นวัตถุแห่งหนี้ไว้เพื่อประโยชน์แก่เจ้าหนี้แล้ว ก็ย่อมจะเป็นอันหลุดพ้นจากหนี้ได้ ความข้อนี้ท่านให้ใช้ตลอดถึงกรณีที่บุคคลผู้ชำระหนี้ไม่สามารถจะหยั่งรู้สิทธิ หรือไม่รู้ตัวเจ้าหนี้ได้แน่นอนโดยมิใช่ความผิดของตน มาตรา ๓๓๓ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า การวางทรัพย์นั้นต้องวาง ณ สำนักงานวางทรัพย์ประจำตำบลที่จะต้องชำระหนี้ วรรคสอง บัญญัติว่า ถ้าไม่มีทบบัญญัติแห่งกฎหมาย หรือกฎข้อบังคับเฉพาะในเรื่องสำนักงานวางทรัพย์ เมื่อบุคคลผู้ชำระหนี้ร้องขอ ศาลจะต้องกำหนดสำนักงานวางทรัพย์ และแต่งตั้งผู้พิทักษ์ทรัพย์ที่วางนั้นขึ้น วรรคสาม บัญญัติว่า ผู้วางต้องบอกกล่าวให้เจ้าหนี้ทราบการที่ได้วางทรัพย์นั้นโดยพลัน

กรณีศึกษาที่ ๒ หน่วยงาน ข. จำเป็นต้องบำรุงรักษารถยนต์ของทางราชการ ซึ่งจำเป็นต้องซ่อมเปลี่ยนอะไหล่เมื่อครบกำหนดอายุการใช้งาน หรือเมื่อเกิดความชำรุดเสียหาย เช่น การเปลี่ยนแบตเตอรี่ การเปลี่ยนล้อยาง การเปลี่ยนจานคลัทช์ ผ้าคลัทช์ เปลี่ยนฟิล์มติดรถยนต์ เปลี่ยนตู้แอร์ เปลี่ยนน้ำมันเครื่อง เปลี่ยนหม้อน้ำ เป็นต้น

คำถาม ๒.๑ เมื่อหน่วยงาน ข. มีการเปลี่ยนแปลงอะไหล่รถยนต์ของทางราชการ ถือว่าเป็นการจัดซื้อสินค้าและจะต้องมีการลงบัญชีหรือทะเบียนเพื่อควบคุมพัสดุ (อะไหล่) ตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการจัดซื้อจัดจ้างและการบริหารพัสดุภาครัฐ พ.ศ. ๒๕๖๐ ข้อ ๒๐๓^๓ หรือไม่ เพราะเหตุใด

คำถาม ๒.๒ ในการซ่อมเปลี่ยนอะไหล่ล้อยางรถยนต์ หรือแบตเตอรี่ หน่วยงาน ข. สามารถคืนล้อยางเก่าหรือแบตเตอรี่เก่าให้แก่ผู้ประกอบการโดยนำไปหักจากมูลค่าล้อยางใหม่หรือแบตเตอรี่ใหม่ ที่นำมาเปลี่ยน ตามที่ผู้ประกอบการเสนอ ได้หรือไม่

แนวคำตอบ (เป็นเรื่องการจัดซื้อจัดจ้างเกี่ยวกับการบำรุงรักษาพัสดุ)

คำตอบ ๒.๑ การดำเนินการจัดซื้อจัดจ้างเกี่ยวกับการบำรุงรักษาทรัพย์สินของทางราชการ เช่น การบำรุงรักษารถยนต์ของทางราชการ ซึ่งจำเป็นต้องซ่อมเปลี่ยนอะไหล่เมื่อครบกำหนดอายุการใช้งาน หรือเมื่อเกิดความชำรุดเสียหาย เช่น การเปลี่ยนแบตเตอรี่ การเปลี่ยนล้อยาง การเปลี่ยนจานคลัทช์ ผ้าคลัทช์ เปลี่ยนฟิล์มติดรถยนต์ เปลี่ยนตู้แอร์ เปลี่ยนน้ำมันเครื่อง เปลี่ยนหม้อน้ำ นั้น กรณีดังกล่าวถือเป็นการจ้างซึ่งถือผลสำเร็จของงานเมื่อมีการติดตั้งซ่อมเปลี่ยนเรียบร้อยแล้ว จึงถือเป็นการจ้างทำของตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ซึ่งอยู่ในนิยามของ “งานบริการ”^๔ ตามนัยมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติการจัดซื้อจัดจ้างและการบริหารพัสดุภาครัฐ พ.ศ. ๒๕๖๐ มิใช่การจัดซื้อสินค้า ประกอบกับกรณีดังกล่าวการควบคุมพัสดุมิได้มุ่งเน้นการควบคุมส่วนประกอบของพัสดุแต่อย่างใด ดังนั้น การเปลี่ยนแปลงอะไหล่เมื่อครบกำหนดอายุการใช้งาน จึงไม่ต้องการลงบัญชีหรือทะเบียนเพื่อควบคุมพัสดุตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการจัดซื้อจัดจ้างและการบริหารพัสดุภาครัฐ พ.ศ. ๒๕๖๐ ข้อ ๒๐๓

คำตอบ ๒.๒ ในการซ่อมเปลี่ยนอะไหล่รถยนต์ราชการบางประเภท ผู้ประกอบการจะมีการรับคืนล้อยาง/แบตเตอรี่เก่าไว้ในใบวางบิล โดยจะนำไปหักจากมูลค่าของใหม่ที่ต้องชำระเงิน โดยในการจัดทำสัญญาจะทำในวงเงินที่ได้หักค่าคืนพัสดุเก่าแล้ว นั้น หากหน่วยงาน ข. เห็นว่าการดำเนินการดังกล่าวเป็นประโยชน์ต่อทางราชการ ย่อมถือเป็นดุลพินิจของหน่วยงาน ข. ที่จะต้องตกลงกับผู้ประกอบการอาชีพขายหรือผู้รับจ้างนั้นโดยตรง โดยคำนึงถึงความคุ้มค่า และเป็นประโยชน์แก่ทางราชการเป็นสำคัญ

(อ้างอิงตามบันทึกข้อความ คณะกรรมการวินิจฉัยปัญหาการจัดซื้อจัดจ้างและการบริหารพัสดุภาครัฐ กรมบัญชีกลาง ที่ กค (กวจ) ๐๔๐๕.๔/๒๑๓๘๒ ลงวันที่ ๑๑ พฤษภาคม ๒๕๖๔ เรื่อง ข้อยกเว้นการจัดซื้อจัดจ้างเกี่ยวกับการบำรุงรักษาพัสดุ ตอบข้อหารือของกรมศุลกากร)

³ ข้อ ๒๐๓ เมื่อเจ้าหน้าที่ได้รับมอบพัสดุแล้ว ให้ดำเนินการ ดังต่อไปนี้ (๑) ลงบัญชีหรือทะเบียนเพื่อควบคุมพัสดุ แล้วแต่กรณี แยกเป็นชนิด และแสดงรายการตามตัวอย่างที่คณะกรรมการนโยบายกำหนด ...

⁴ “งานบริการ” หมายความว่า งานจ้างบริการ งานจ้างเหมาบริการ งานจ้างทำของและการรับขนตามประมวลกฎหมาย ...

กรณีศึกษาที่ ๓ หน่วยงาน ค. ได้จัดซื้อผ้าใบกันฝน เป็นเงิน ๒๐๐,๐๐๐ บาท เพื่อใช้ปฏิบัติงานภาคสนาม ต่อมาหน่วยงาน ค. ได้ตรวจสอบพัสดุพบว่า ไม่มีความจำเป็นต้องใช้ประโยชน์ หากจะดำเนินการรื้อถอนอาจจะเกิดความเสียหาย ประกอบกับมูลนิธิฯ ได้แจ้งความประสงค์ขอรับการสนับสนุนเพื่อนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์แก่ประชาชนผู้ให้บริการ และคณะกรรมการสอบหาข้อเท็จจริงได้มีมติว่าพัสดุดังกล่าวหมดความจำเป็นต้องใช้ในราชการแล้ว หน่วยงาน ค. จะดำเนินการโอนผ้าใบกันฝน ให้แก่มูลนิธิฯ ซึ่งไม่ใช่หน่วยงานของรัฐ หรือองค์การ สถานสาธารณกุศล ตามมาตรา ๔๗ (๗) แห่งประมวลรัษฎากร ได้หรือไม่ อย่างไร

แนวคำตอบ (เป็นเรื่องจำหน่ายพัสดุด้วยการโอนแก่หน่วยงาน ที่ต้องขอยกเว้นระเบียบ)

ตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการจัดซื้อจัดจ้างและการบริหารพัสดุภาครัฐ พ.ศ. ๒๕๖๐ ข้อ ๒๑๕ วรรคหนึ่ง กำหนดว่า "หลังจากการตรวจสอบแล้ว พสดุใดหมดความจำเป็นหรือหากใช้ในหน่วยงานของรัฐต่อไปจะสิ้นเปลืองค่าใช้จ่ายมาก ให้เจ้าหน้าที่เสนอรายงานต่อหัวหน้าหน่วยงานของรัฐเพื่อพิจารณาสั่งให้ดำเนินการตามวิธีการอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้ (๓) โอน ให้โอนแก่หน่วยงานของรัฐ หรือองค์การ สถานสาธารณกุศล ตามมาตรา ๔๗ (๗) แห่งประมวลรัษฎากร ทั้งนี้ ให้มีหลักฐานการส่งมอบไว้ต่อกันด้วย" ซึ่งจากหลักการดังกล่าว การจำหน่ายพัสดุของหน่วยงานของรัฐโดยการโอน จะต้องเป็นการโอนพัสดุที่หมดความจำเป็น โดยโอนให้แก่หน่วยงานของรัฐ หรือองค์การ สถานสาธารณกุศล ตามมาตรา ๔๗ (๗) แห่งประมวลรัษฎากร ตามที่ระเบียบฯ กำหนดไว้เท่านั้น

เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า หน่วยงาน ค. มีความประสงค์จะโอนผ้าใบกันฝน โดยหน่วยงาน ค. ได้ตรวจสอบพัสดุดังกล่าวแล้วพบว่า ไม่มีความจำเป็นต้องใช้ประโยชน์ หากจะดำเนินการรื้อถอนอาจจะเกิดความเสียหาย ประกอบกับมูลนิธิฯ ได้แจ้งความประสงค์ขอรับการสนับสนุนเพื่อนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์แก่ประชาชนผู้ให้บริการ และคณะกรรมการสอบหาข้อเท็จจริงได้มีมติว่าพัสดุดังกล่าวหมดความจำเป็นต้องใช้ในราชการแล้ว

เนื่องจาก มูลนิธิฯ มิใช่ไม่ใช่หน่วยงานของรัฐ หรือองค์การ สถานสาธารณกุศล ตามมาตรา ๔๗ (๗) แห่งประมวลรัษฎากร จึงเป็นการปฏิบัติที่ไม่เป็นไปตามระเบียบฯ ข้อ ๒๑๕ วรรคหนึ่ง (๓) ฉะนั้น หน่วยงาน ค. ต้องขออนุมัติยกเว้นการปฏิบัติตามระเบียบฯ ข้อ ๒๑๕ วรรคหนึ่ง (๓) ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยปัญหาการจัดซื้อจัดจ้างและการบริหารพัสดุภาครัฐ ก่อนที่จะดำเนินการโอนพัสดุให้แก่มูลนิธิฯ

(อ้างอิงตามหนังสือคณะกรรมการวินิจฉัยปัญหาการจัดซื้อจัดจ้างและการบริหารพัสดุภาครัฐ ที่ กค (กวจ) ๐๔๐๕.๔/๘๙๑๒ ลงวันที่ ๗ มีนาคม ๒๕๖๕ เรื่อง การขออนุมัติยกเว้นการปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการจัดซื้อจัดจ้างและการบริหารพัสดุภาครัฐ พ.ศ. ๒๕๖๐ ข้อ ๒๑๕ วรรคหนึ่ง (๓))

กรณีศึกษาที่ ๔ หน่วยงาน ง. ตรวจสอบพัสดุประจำปีพบว่า มีพัสดุสูญหาย ซึ่งพัสดุที่สูญหายดังกล่าวมีอายุการใช้งานมากกว่าอายุการใช้งานตามตารางกำหนดอายุการใช้งานและอัตราค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์ถาวรที่กรมบัญชีกลางกำหนดไว้แล้ว คงเหลือมูลค่าทางบัญชีเท่ากับ ๑ บาท หากหน่วยงาน ง. ประสงค์จะจำหน่ายพัสดุดังกล่าวเป็นสูญ จะต้องดำเนินการอย่างไร

แนวคำตอบ (เป็นเรื่องพัสดุสูญไป ที่มีใช้เป็นการเห็นได้อย่างชัดเจนว่าสูญไปตามธรรมชาติ)

หน่วยงาน ง. ตรวจสอบพัสดุประจำปีพบว่า มีพัสดุสูญหายที่มีใช้เป็นการเห็นได้อย่างชัดเจนว่าสูญไปตามธรรมชาติ ดังนั้น หน่วยงาน ง. ต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริง และหากคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงได้ดำเนินการสอบข้อเท็จจริงและรายงานผลการตรวจสอบประจำปีแล้ว ไม่พบพัสดุดังกล่าว หรือพัสดุสูญไป หน่วยงาน ง. ต้องดำเนินการให้ครบถ้วนตามขั้นตอนหรือกระบวนการตามพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ เพื่อหาตัวผู้รับผิดชอบ หากคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่พิจารณาเป็นที่ยุติแล้วว่า พาสุดสูญไปโดยไม่ปรากฏตัวผู้รับผิดชอบ หรือมีตัวผู้รับผิดชอบแต่ไม่สามารถชี้ได้ จึงสามารถดำเนินการจำหน่ายเป็นสูญ และลงจ่ายออกจากบัญชีหรือทะเบียน ตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการจัดซื้อจัดจ้างและการบริหารพัสดุภาครัฐ พ.ศ. ๒๕๖๐ ข้อ ๒๑๗^๕ และข้อ ๒๑๘^๖ ต่อไป

(อ้างอิงตามหนังสือคณะกรรมการวินิจฉัยปัญหาการจัดซื้อจัดจ้างและการบริหารพัสดุภาครัฐ ด่วนที่สุด ที่ กค (กวจ) ๐๔๐๕.๔/๓๓๙๗/๒ ลงวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๖๖ เรื่อง ข้อหารือการบริหารพัสดุตามพระราชบัญญัติการจัดซื้อจัดจ้างและการบริหารพัสดุภาครัฐ พ.ศ. ๒๕๖๐)

^๕ ข้อ ๒๑๗ ในกรณีที่พัสดุสูญไปโดยไม่ปรากฏตัวผู้รับผิดชอบหรือมีตัวผู้รับผิดชอบแต่ไม่สามารถชี้ได้ หรือมีตัวพัสดุอยู่แต่ไม่สมควรดำเนินการตามข้อ ๒๑๕ ให้จำหน่ายพัสดเป็นสูญ ตามหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้ ...

^๖ ข้อ ๒๑๘ เมื่อได้ดำเนินการตามข้อ ๒๑๕ และข้อ ๒๑๗ แล้ว ให้เจ้าหน้าที่ลงจ่ายพัสดุนั้นออกจากบัญชีหรือทะเบียนทันที แล้วแจ้งให้สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน ทราบภายใน ๓๐ วัน ...

กรณีศึกษาที่ ๕ เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๖๕ รยยนต์กระบะของหน่วยงาน จ. เกิดสูญหายในขณะที่อยู่ในความครอบครองของนายเอ หน่วยงาน จ. ได้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงแล้วมีความเห็นว่า เป็นการกระทำประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง ให้นายเอ ชดใช้ค่าเสียหายแก่หน่วยงาน จ. เป็นเงินจำนวน ๓๐๐,๐๐๐ บาท แต่นายเอ ไม่ยอมชดใช้ หน่วยงาน จ. จึงฟ้องคดีต่อศาลแพ่ง ต่อมาศาลแพ่งพิจารณาคดีเป็นที่สิ้นสุด ให้นายเอ ชดใช้ค่าเสียหายแก่หน่วยงาน จ. เป็นเงินจำนวน ๓๐๐,๐๐๐ บาท และศาลแพ่งได้ตั้งเจ้าพนักงานบังคับคดียึดทรัพย์ขายทอดตลาดเพื่อชำระหนี้ตามคำพิพากษา ปัจจุบันอยู่ระหว่างสืบหาทรัพย์เพื่อนำมาบังคับคดี โดยเบื้องต้นได้มีการอายัดเงินฝากบัญชีธนาคารของนายเอเป็นเงินจำนวน ๑๕๐,๐๐๐ บาท ไว้แล้ว

หากหน่วยงาน จ. จะจำหน่ายรถยนต์กระบะดังกล่าวเป็นสูญ ต้องดำเนินการอย่างไร

แนวคำตอบ (เป็นเรื่องจำหน่ายพัสดุเป็นสูญ กรณีมีตัวผู้รับผิดชอบ)

เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า รยยนต์กระบะของหน่วยงาน จ. เกิดสูญหายในขณะที่อยู่ในความครอบครองของนายเอ หน่วยงาน จ. ได้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงแล้วมีความเห็นว่า เป็นการกระทำประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง ให้นายเอ ชดใช้ค่าเสียหายแก่หน่วยงาน จ. เป็นเงินจำนวน ๓๐๐,๐๐๐ บาท แต่นายเอ ไม่ยอมชดใช้ หน่วยงาน จ. จึงฟ้องคดีต่อศาลแพ่ง ต่อมาศาลแพ่งพิจารณาคดีเป็นที่สิ้นสุด ให้นายเอ ชดใช้ค่าเสียหายแก่หน่วยงาน จ. เป็นเงินจำนวน ๓๐๐,๐๐๐ บาท ปัจจุบันอยู่ระหว่างสืบหาทรัพย์เพื่อนำมาบังคับคดี โดยเบื้องต้นได้มีการอายัดเงินฝากบัญชีธนาคารของนายเอเป็นเงินจำนวน ๑๕๐,๐๐๐ บาท แต่ยังไม่ครบตามจำนวนเงิน ๓๐๐,๐๐๐ บาท กรณีนี้ จึงถือได้ว่าเป็นกรณีที่พัสดุสูญไปโดยมีตัวผู้รับผิดชอบ และสามารถชดใช้ได้ จึงไม่เป็นไปตามข้อ ๒๑๗^๗ แห่งระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการจัดซื้อจัดจ้างและการบริหารพัสดุภาครัฐ พ.ศ. ๒๕๖๐ เนื่องจากศาลแพ่งได้พิจารณาเป็นที่สิ้นสุดให้นายเอ ชดใช้ค่าเสียหายดังกล่าว จึงถือว่ามิมีตัวผู้รับผิดชอบ ประกอบกับศาลแพ่งได้ตั้งเจ้าพนักงานบังคับคดียึดทรัพย์ขายทอดตลาดเพื่อชำระหนี้ตามคำพิพากษา ดังนั้น เมื่อหน่วยงาน จ. ได้รับชำระเงินค่าพัสดุไปครบถ้วนแล้ว ย่อมลงจ่ายออกจากบัญชีหรือทะเบียนของหน่วยงานได้

(อ้างอิงตามหนังสือคณะกรรมการวินิจฉัยปัญหาการจัดซื้อจัดจ้างและการบริหารพัสดุภาครัฐ ที่ กค (กวจ) ๐๔๐๕.๔/๒๕๕๖๗ ลงวันที่ ๒ กรกฎาคม ๒๕๖๔ เรื่อง ข้อหารือการจำหน่ายพัสดุเป็นสูญ)

⁷ ข้อ ๒๑๗ ในกรณีที่พัสดุสูญไปโดยไม่ปรากฏตัวผู้รับผิดชอบหรือมีตัวผู้รับผิดชอบแต่ไม่สามารถชดใช้ได้ หรือมีตัวพัสดุอยู่แต่ไม่สมควรดำเนินการตามข้อ ๒๑๕ ให้จำหน่ายพัสดุเป็นสูญ ตามหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้ ...

กรณีศึกษาที่ ๖ หน่วยงาน ฉ. จัดซื้อคอมพิวเตอร์ตั้งโต๊ะโดยมีการกำหนดรหัสครุภัณฑ์ให้กับเครื่องคอมพิวเตอร์ทุกเครื่อง และทำการตัดโอนให้แก่สำนักงานฯ ทั่วประเทศเพื่อให้เจ้าหน้าที่ใช้ในการปฏิบัติงาน ณ สำนักงาน รวมถึงกรณีมีการสับเปลี่ยนหรือโยกย้ายเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงาน เครื่องคอมพิวเตอร์ดังกล่าวก็ยังประจำอยู่ที่สำนักงานฯ และผู้มาปฏิบัติงานหน้าที่แทนสามารถใช้งานเครื่องดังกล่าวต่อไปได้ ซึ่งการควบคุมทะเบียนทรัพย์สินเป็นหน้าที่ของฝ่ายบริหารทั่วไป ในการควบคุม ดูแลและจัดทำรายงานการตรวจสอบพัสดุประจำปีเสนอหัวหน้าหน่วยงานของรัฐ ปัจจุบันเครื่องคอมพิวเตอร์ดังกล่าว มีการใช้งานมาแล้วประมาณ ๗ ปี หมดอายุการใช้งาน และได้มีการจัดซื้อเครื่องคอมพิวเตอร์ใหม่เพื่อทดแทนเครื่องเดิมแล้ว

หน่วยงาน ฉ. สามารถจำหน่ายคอมพิวเตอร์ตั้งโต๊ะ โดยวิธีเฉพาะเจาะจงโดยการเจรจาตกลงราคากัน ตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการจัดซื้อจัดจ้างและการบริหารพัสดุภาครัฐ พ.ศ. ๒๕๖๐ ข้อ ๒๑๕ วรรคหนึ่ง (๑) (ค) ที่กำหนดว่า “การขายอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ เช่น โทรศัพท์เคลื่อนที่ แท็บเล็ต ให้แก่เจ้าหน้าที่ของรัฐที่หน่วยงานของรัฐมอบให้ไว้ใช้งานในหน้าที่ เมื่อบุคคลดังกล่าวพ้นจากหน้าที่หรืออุปกรณ์ดังกล่าวพ้นระยะเวลาการใช้งานแล้ว ให้ขายให้แก่บุคคลดังกล่าวโดยวิธีเฉพาะเจาะจงโดยการเจรจาตกลงราคากัน” ได้หรือไม่ เพราะเหตุใด

แนวคำตอบ (เป็นเรื่องจำหน่ายพัสดุอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ ด้วยวิธีการขายให้เจ้าหน้าที่)

เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า หน่วยงาน ฉ. ได้ดำเนินการ จัดซื้อคอมพิวเตอร์ตั้งโต๊ะ โดยมีการกำหนดรหัสครุภัณฑ์และทำการตัดโอนให้แก่สำนักงาน ทั่วประเทศเพื่อให้เจ้าหน้าที่ใช้ในการปฏิบัติงาน ณ สำนักงาน รวมถึงกรณีมีการสับเปลี่ยนโยกย้ายเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานเครื่องคอมพิวเตอร์ดังกล่าวยังประจำอยู่ที่สำนักงาน และผู้มาปฏิบัติงานหน้าที่แทนก็สามารถใช้งานเครื่องดังกล่าวต่อไปได้ ซึ่งคอมพิวเตอร์ตั้งโต๊ะดังกล่าวมีการใช้งานมาแล้วเป็นระยะเวลาประมาณ ๗ ปีและหมดอายุการใช้งานแล้ว ปัจจุบันหน่วยงาน ฉ. ได้มีการจัดซื้อเครื่องคอมพิวเตอร์ใหม่ทดแทนเครื่องเดิมแล้ว ดังนั้น กรณีคอมพิวเตอร์ตั้งโต๊ะของสำนักงาน แม้จะเป็นอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ แต่ไม่ได้มีลักษณะเป็นอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์เฉพาะตัวของเจ้าหน้าที่แล้ว หากหน่วยงาน ฉ. พิจารณาแล้วเห็นว่า คอมพิวเตอร์ตั้งโต๊ะดังกล่าวหมดความจำเป็น หรือหากใช้ในหน่วยงานของรัฐต่อไปจะสิ้นเปลืองค่าใช้จ่ายมาก ย่อมอยู่ในดุลพินิจของหน่วยงาน ฉ. ที่จะดำเนินการจำหน่ายตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการจัดซื้อจัดจ้างและการบริหารพัสดุภาครัฐ พ.ศ. ๒๕๖๐ ข้อ ๒๑๕ วรรคหนึ่ง โดยไม่อาจดำเนินการตามระเบียบฯ ข้อ ๒๑๕ วรรคหนึ่ง (๑) (ค) ได้

(อ้างอิงตามหนังสือคณะกรรมการวินิจฉัยปัญหาการจัดซื้อจัดจ้างและการบริหารพัสดุภาครัฐ ด่วนที่สุด ที่ กค (กวจ) ๐๔๐๕.๓/๙๗๕๖ ลงวันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๖๕ เรื่อง ข้อยกเว้นการจำหน่ายเครื่องคอมพิวเตอร์ตั้งโต๊ะ)

กรณีศึกษาที่ ๗ นาย ก. ยืมครุภัณฑ์เครื่องคอมพิวเตอร์โน้ตบุ๊ก จากหน่วยงาน ข. เพื่อนำไปใช้ในราชการ ระหว่างยืมไปใช้งาน ปรากฏว่า นาย ก. ทำเครื่องคอมพิวเตอร์โน้ตบุ๊กที่ยืมหล่นลงบนพื้น ทำให้หน้าจอแตกเสียหาย นาย ก. และ หน่วยงาน ข. จะต้องดำเนินการอย่างไร

แนวคำตอบ (เป็นเรื่องเจ้าหน้าที่ทำทรัพย์สินของราชการเสียหาย)

เมื่อเกิดความเสียหายกับทรัพย์สินของทางราชการ นาย ก. จะต้องรายงานให้ผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้นจนถึงหัวหน้าหน่วยงานทราบทันที โดยให้จัดทำเป็นบันทึกข้อความรายงานความเสียหายที่เกิดขึ้น พร้อมบอกเล่าเหตุการณ์ก่อนเกิดเหตุขณะเกิดเหตุและภายหลังเกิดเหตุตามข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้น รวมถึงเอกสารและหลักฐานที่เกี่ยวข้อง

เมื่อหัวหน้าหน่วยงาน ข. ได้รับรายงานความเสียหายแล้ว หากพิจารณาเห็นว่ากรณีนี้มีมูลความผิด ให้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงเบื้องต้นขึ้นมาเพื่อสอบสวนให้ได้ข้อเท็จจริงว่าความเสียหายเกิดจากสาเหตุใด โดยบุคคลที่จะได้รับการแต่งตั้งเป็นคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงจะต้องเป็นผู้ที่ไม่มีส่วนเกี่ยวข้องหรือส่วนได้เสียกับกรณีความเสียหายที่เกิดขึ้น เพื่อความเป็นธรรมและโปร่งใส ทั้งนี้ จะต้องกำหนดระยะเวลาในการสอบสวนตามความเหมาะสม เพื่อให้คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงสามารถดำเนินการสืบสวน ให้ได้มูลความจริง และพยานหลักฐานอย่างครบถ้วนสมบูรณ์

กรณีเห็นว่าความเสียหายที่เกิดขึ้นมีเหตุอันควรเชื่อว่าเกิดจากการกระทำของเจ้าหน้าที่ ให้หัวหน้าหน่วยงาน ข. พิจารณาสั่งการให้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิดขึ้นมาคณะหนึ่งโดยไม่ชักช้า เพื่อพิจารณาเสนอความเห็นเกี่ยวกับผู้ต้องรับผิดชอบและจำนวนค่าสินไหมทดแทนที่ผู้นั้นต้องชดใช้ตามข้อ ๘^๘ ของระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยหลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิด ทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๔

(อ้างอิงตามคู่มือการปฏิบัติงาน การสอบข้อเท็จจริง กรณีเกิดความเสียหายแก่หน่วยงานของรัฐ โดยกลุ่มวินัยและกฎหมาย สำนักงานเลขาธิการกรม กรมพลหลวงและการบินเกษตร)

^๘ ข้อ ๘ วรรคหนึ่ง เมื่อเกิดความเสียหายแก่หน่วยงานของรัฐแห่งใด และหัวหน้าหน่วยงานของรัฐแห่งนั้นมีเหตุอันควรเชื่อว่าเกิดจากการกระทำของเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐแห่งนั้น ให้หัวหน้าหน่วยงานของรัฐดังกล่าวแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิดขึ้นคณะหนึ่ง โดยไม่ชักช้าเพื่อพิจารณาเสนอความเห็นเกี่ยวกับผู้ต้องรับผิดชอบและจำนวนค่าสินไหมทดแทนที่ผู้นั้นต้องชดใช้...

กรณีศึกษาที่ ๘ หน่วยงาน ช. จัดกิจกรรมลูกเสือ-เนตรนารี ระดับชาติ ณ ค่ายลูกเสือประจำจังหวัด มีการทำสัญญาจ้างทำอาหารสำหรับนักเรียนที่เข้าค่ายลูกเสือ-เนตรนารี จำนวน ๒,๐๐๐ คน ในระหว่างวันที่ ๒๑ - ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๖๘ ระยะเวลา ๕ วัน จำนวนเงินตามสัญญา ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท หลังลงนามในสัญญา ปรากฏว่าในวันที่ ๒๐ กรกฎาคม ๒๕๖๘ ก่อนการจัดกิจกรรม ทางรัฐบาลได้ประกาศให้งดการจัดกิจกรรมลูกเสือ-เนตรนารี เนื่องจากพื้นที่จัดงานเกิดน้ำท่วมฉับพลันจากพายุฝน และไม่อาจหาสถานที่จัดงานใหม่ได้ทัน ประกอบกับมีโรคไข้หวัดใหญ่ ระบาดอย่างรุนแรง ทำให้หน่วยงาน ช. ต้องยกเลิกการจัดกิจกรรม ลูกเสือ-เนตรนารี อย่างกะทันหัน ไม่สามารถจัดงาน ในวันที่ ๒๑ - ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๖๘ ได้ หน่วยงาน ช. จะต้องดำเนินการบริหารสัญญาจ้างทำอาหารดังกล่าวอย่างไร และหากคู่สัญญาอ้างว่าได้จัดเตรียมวัตถุดิบสำหรับประกอบอาหารไว้แล้ว จะมีแนวทางดำเนินการอย่างไร

แนวคำตอบ

เนื่องจากต้องยกเลิกการจัดกิจกรรม ทำให้ไม่จำเป็นต้องมีอาหารสำหรับลูกเสือ-เนตรนารี ในวันที่ ๒๑ - ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๖๘ อีกต่อไป หากหน่วยงาน ช. ดำเนินการตามสัญญาต่อไป ก็จะต้องชำระเงินค่าอาหารจำนวนเงิน ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท โดยไม่ได้ประโยชน์ใด ๆ จากอาหารที่สั่งจ้างทำ

เพื่อแก้ไขข้อเสียเปรียบของหน่วยงานของรัฐในการที่จะปฏิบัติตามสัญญาหรือข้อตกลงนั้นต่อไป หน่วยงาน ช. ควรตกลงกับคู่สัญญาที่จะบอกเลิกสัญญาเพื่อแก้ไขข้อเสียเปรียบของหน่วยงานของรัฐในการที่จะปฏิบัติตามสัญญาหรือข้อตกลงนั้นต่อไป ตามมาตรา ๑๐๓ วรรคสอง^๙ แห่งพระราชบัญญัติการจัดซื้อจัดจ้างและการบริหารพัสดุภาครัฐ พ.ศ. ๒๕๖๐

แต่ทั้งนี้หากคู่สัญญาเห็นว่าหน่วยงานของรัฐ ต้องรับผิดชอบใช้ค่าเสียหายคู่สัญญาจะยื่นคำขอต่อหน่วยงานของรัฐให้พิจารณาชดใช้ค่าเสียหายก็ได้ ตามมาตรา ๑๐๓ วรรคสาม^{๑๐} แห่งพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว

^๙ การตกลงกับคู่สัญญาที่จะบอกเลิกสัญญาหรือข้อตกลงให้ผู้มีอำนาจพิจารณาได้เฉพาะในกรณีที่ เป็นประโยชน์แก่หน่วยงานของรัฐ โดยตรงหรือเพื่อประโยชน์สาธารณะ หรือเพื่อแก้ไขข้อเสียเปรียบของ หน่วยงานของรัฐในการที่จะปฏิบัติตามสัญญาหรือข้อตกลงนั้นต่อไป

^{๑๐} ในกรณีที่หน่วยงานของรัฐมิได้เป็นฝ่ายบอกเลิกสัญญาหรือข้อตกลง หรือการบอกเลิกสัญญา หรือข้อตกลงนั้นเป็นกรณีที่หน่วยงานของรัฐมิได้เรียกค่าปรับ แล้วแต่กรณี หากคู่สัญญาเห็นว่าหน่วยงานของรัฐ ต้องรับผิดชอบใช้ค่าเสียหาย คู่สัญญาจะยื่นคำขอต่อหน่วยงานของรัฐให้พิจารณาชดใช้ค่าเสียหายก็ได้ ...

กรณีศึกษาที่ ๙ หน่วยงาน ฮ. ได้ทำสัญญาซื้อครุภัณฑ์ โต๊ะและเก้าอี้จำนวน ๓๐๐ ชุด โดยสัญญา ระบุให้ส่งมอบ ครุภัณฑ์ โต๊ะและเก้าอี้ ณ อาคาร ๑๐๑ ภายในวันที่ ๑๘ กรกฎาคม ๒๕๖๘

ต่อมาในวันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๖๘ ผู้ขายได้นำโต๊ะและเก้าอี้จำนวน ๓๐๐ ชุด ตามสัญญา ไปไว้ที่ อาคาร ๑๐๑ โดย นางสาว จ. เจ้าหน้าที่พัสดุของหน่วยงาน ฮ. ที่คุ้นเคยกันกับผู้ขาย ได้นำชี้ให้ผู้ขายนำโต๊ะและเก้าอี้ไป เก็บที่ห้องเก็บของในอาคาร ๑๐๑ โดยไม่ได้ตามไปตรวจดูว่าผู้ขายนำโต๊ะและเก้าอี้ไปไว้จริงหรือไม่ จำนวนเท่าใด

หลังจากผู้ขายนำโต๊ะ เก้าอี้ไปไว้ที่ห้องเก็บของในอาคาร ๑๐๑ เสร็จเรียบร้อยแล้ว ได้นำใบส่งของไป ให้ นางสาว จ. เจ้าหน้าที่พัสดุ เพื่อลงนามรับพัสดุในใบส่งของ นางสาว จ. ได้ลงนามในใบส่งของในฐานะผู้รับพัสดุในวัน เดียวกันโดยยังไม่ได้ทำการลงทะเบียนและให้หมายเลขครุภัณฑ์ จากนั้น นางสาว จ. ได้แจ้งคณะกรรมการตรวจรับพัสดุ ว่าผู้ขายนำพัสดุมาส่งแล้วที่ อาคาร ๑๐๑ ตามที่กำหนดในสัญญา พร้อมนำใบส่งของที่ตนลงนามแล้วให้แก่ คณะกรรมการตรวจรับพัสดุ ซึ่งคณะกรรมการตรวจรับพัสดุทุกคนเห็นว่า นางสาว จ. ลงนามเป็นผู้รับของในใบส่งของ แล้ว เข้าใจว่าครุภัณฑ์น่าจะครบถ้วนถูกต้อง จึงไม่ไปตรวจรับครุภัณฑ์ โต๊ะและเก้าอี้ ที่อาคาร ๑๐๑ และได้ลงนามใน ใบตรวจรับพัสดุที่ นางสาว จ. เจ้าหน้าที่พัสดุเตรียมไว้ให้ โดยรับรองว่า โต๊ะและเก้าอี้จำนวน ๓๐๐ ชุด ตามสัญญา ถูกต้อง ครบถ้วนตามสัญญา

ในสัปดาห์ต่อมาหลังจากหน่วยงาน ฮ. จ่ายเงินค่าพัสดุให้ผู้ขายครบถ้วนแล้ว นางสาว จ. เจ้าหน้าที่ พัสดุ ได้ไปให้รหัสหมายเลขครุภัณฑ์โต๊ะและเก้าอี้ดังกล่าว จึงได้พบโต๊ะขาดหายไป ๑๐ ตัว เก้าอี้ขาดหายไป ๕ ตัว คิด เป็นมูลค่า ๕๕,๐๐๐ บาท จึงได้สอบถามไปยังผู้ขาย ปรากฏว่าผู้ขายยืนยันว่าส่งมอบครุภัณฑ์โต๊ะและเก้าอี้ ครบถ้วน ตามสัญญาแล้ว

ในกรณีข้างต้น ผู้ใดต้องรับผิดชอบประการใดบ้าง

แนวคำตอบ

นางสาว จ. เจ้าหน้าที่พัสดุ ไม่ได้มีหน้าที่ตรวจรับพัสดุ แต่ลงนามรับพัสดุโดยพลการ จึงเป็นการ กระทำที่จงใจฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามระเบียบที่ให้คณะกรรมการตรวจรับพัสดุเป็นผู้รับมอบพัสดุ ก่อให้เกิดความเสียหายแก่ ทางราชการ นางสาว จ. จึงต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่หน่วยงาน ฮ. ตามมาตรา ๔๒๐ แห่งประมวล กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติความรับผิด ทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ (เทียบเคียงตามคำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ. ๑๓๓๘/๒๕๖๐)

คณะกรรมการตรวจรับพัสดุมีหน้าที่ตรวจรับพัสดุตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการจัดซื้อจัด จ้างและการบริหารพัสดุภาครัฐ พ.ศ. ๒๕๖๐ ข้อ ๑๗๕^{๑๑} แต่ไม่ได้ไปตรวจรับพัสดุ คือครุภัณฑ์โต๊ะและเก้าอี้ ณ สถานที่ ซึ่งกำหนดไว้ในสัญญาหรือข้อตกลง จึงมีความผิดทางวินัย นอกจากนี้คณะกรรมการตรวจรับพัสดุยังลงนามรับรองในใบ ตรวจรับพัสดุว่าได้ไปตรวจรับพัสดุแล้วเห็นว่าถูกต้องครบถ้วนตามสัญญา ทั้งที่ไม่ได้ไปตรวจรับพัสดุแต่อย่างใด จึงเป็น การลงนามรับรองเอกสารอันเป็นเท็จ อันเป็นความผิดทางอาญา และยังต้องรับผิดชอบทางละเมิดอีกด้วย

(เทียบเคียงคำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่.พ.๒๐/๒๕๖๐)

^{๑๑} ข้อ ๑๗๕ คณะกรรมการตรวจรับพัสดุในงานซื้อหรืองานจ้าง มีหน้าที่ดังนี้ (๑) ตรวจรับพัสดุ ณ ที่ทำการของผู้ใช้พัสดุนั้น ... (๒) ตรวจ รับพัสดุให้ถูกต้องครบถ้วนตามหลักเกณฑ์ตกลงกันไว้ ... (๓) ให้ตรวจรับพัสดุในวันที่ผู้ขายหรือผู้รับจ้างนำพัสดุมาส่งและให้ดำเนินการให้ เสร็จสิ้น โดยเร็วที่สุด ... (๔) เมื่อตรวจถูกต้องครบถ้วนแล้ว ให้รับพัสดุไว้และถือว่าผู้ขายหรือผู้รับจ้างได้ส่งมอบพัสดุ ถูกต้องครบถ้วน ตั้งแต่วันที่ผู้ขายหรือผู้รับจ้างนำพัสดุนั้นมาส่ง ...